

Mál nr. 24/2020**M og
V v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.****Ágreiningur um bótaskyldu er starfsmaður baðstaðar féll í tröppum vaktturns og slasaðist.****Gögn.**

Málskot, dags. 17.1.2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 3.2.2020, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M var starfsmaður A og sinnti m.a. baðvörslu hjá A. Að kvöldi 17. ágúst 2017 var M á leið niður stiga úr vaktturni við baðstað A er hann rann í stiganum og varð fyrir meiðslum, einkum á vinstra hné. Í tilkynningu A til Vinnueftirlitsins, dags. 4. september 2017, og í tjonstilkynningu sinni til V, dags. 10. júlí 2018, er atvikum lýst svo að M hafi verið að fara úr vaktturni eftir klukkutíma vakt í turninum. Tveir starfsmenn höfðu komið rétt á undan í turninn til að ná í vasaljós í hleðsludokku þar sem farið var að dimma og rigna. M hafi farið á eftir þeim niður stigann og dottið með þeim afleiðingum að hann hafi fengið slink á hné. Um orsakir slyssins segir í tjonstilkynningunni að bleyta hafi verið í stiganum eftir blauta skó starfsmanna sem fóru á undan niður stigann.

Kveður M að stiginn hafi verið vanbúinn, hann hafi verið verulega brattur og uppfylli ekki reglur sem nú gilda um halla á stiga og framstig þrepa, sbr. nánar tilgreind ákvæði í byggingarreglugerð nr. 112/2012 og leiðbeiningar Mannvirkjastofnunar þar um. Þá hefur M vísað til tiltekinna ákvæða í reglugerð nr. 814/2010 um hollustuhætti á sund- og baðstöðum. Lýsing við stigann hafi verið döpur og engar viðvaranir hafi verið við hann þótt vel væri kunnugt að hann gæti verið hættulegur. Hafi aðstæður við stigann farið í bága við 13., 37. og 42. gr. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Þá kveður M að slysið hafi verið tilkynnt Vinnueftirlitinu með tilkynningu sem hafi verið dagsett 18 dögum eftir slysdag. Því liggi engin umsögn Vinnueftirlitsins fyrir í málinu og lögregla hafi heldur ekki verið kvödd til í kjölfar slyssins. Með þessu hafi A ekki virt tilkynningarskyldu sína skv. 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980. Vegna þessarar vanrækslu verði A í ljósi dómafordæma að bera halla af skorti á upplýsingum um atriði sem hafa áhrif á sakarmat. Kveður M að samkvæmt þessu beri A skaðabótaábyrgð á líkamstjóni því sem hann hlaut í slysinu og hefur krafist bóta fyrir tjónið úr ábyrgðartryggingu A hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Í málinu liggur fyrir nokkuð glögg lýsing á stiganum og hvernig notkun hans er háttað. Má sjá að hann er allbrattur, eða um 57°, með um 205 mm djúpum tréþrepum með riflaðri blikkrönd við ytri brún hvers þreps en þó þannig að nokkurra sentimetra bil er milli brúnarinnar og blikkrandarinnar. Þá má ráða að hvert þrep gengur að nokkru, eða um 60 mm, inn undir næsta þrep fyrir ofan þannig að framstig hvers þreps er rétt um 145 mm á lengd. Breidd stigans er um 60 cm og handrið er beggja vegna. Bleyta á gólfi fyrir neðan stigann getur borist upp eftir honum eins og raunin mun hafa verið þegar M varð fyrir slysinu. Um stigann eiga erindi fyrst og fremst þeir sem sinna vaktstörfum í turninum hverju sinni og slíkar vaktir munu vera um hálf til ein klukkustund í senn. Einnig geta aðrir átt erindi um stigann, svo sem þeir sem fóru um hann á undan M til að sækja vasaljós. Af eðli turnsins og þess starfs sem þar fer fram má gera ráð fyrir að umferð um stigann sé takmörkuð og fyrst og fremst bundin við þá sem þangað eiga beinlínis erindi. Ljóst er að sýna þarf varkárni þegar gengið er um hann, einkum þegar gengið er niður og viðkomandi snýr sér fram í átt niður stigann. Samkvæmt því sem að framan greinir verður að telja að nægilegar upplýsingar liggi fyrir um stigann og aðstæður í kringum hann þannig að ekki komi að sök þótt ekki hafi verið tilkynnt um slysið til Vinnueftirlitsins í samræmi við ákvæði 79. gr. laga nr. 46/1980.

Þegar litið er til þess hvernig notkun stigans var háttáð verður ekki séð að hönnun hans og frágangur hafi farið svo í bága við ákvæði greinar 4.6.4 í byggingarreglugerð eða leiðbeiningar Mannvirkjastofnunar við þá grein að hann teljist hafa verið vanbúinn eða hættulegur að öðru leyti. Þá bendir ekkert til þess að þrif eða önnur umhirða stigans hafi átt þátt í því að slysið varð. Að öllu virtu verður ekki talið að slysið verði rakið til atvika sem A ber ábyrgð á. Af því leiðir að M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 10. mars 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.